

Sygn. akt VI GC 2141/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 6 złotych (sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2141/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 maja 2018 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 1 496,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 10 maja 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 10 kwietnia 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowana E. G. zleciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. naprawę uszkodzonego pojazdu oraz zgłosiła zaistniałą szkodę w pojeździe z ubezpieczenia autocasco pozwanemu. (...) spółka ograniczona odpowiedzialnością z siedzibą w B. dokonał naprawy, której koszty wyniosły 10 070,79 złotych brutto, a pozwany tytułem odszkodowania wypłacił łącznie kwotę 8 573,89 złotych, po weryfikacji faktury wystawionej przez warsztat naprawczy w zakresie stawek za roboczogodzinę ze stawki w kwocie 183/183 złotych netto do stawki w kwocie 120/125 złotych netto.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 maja 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 858981/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że w niniejszej sprawie zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczenia o symbolu (...) (...) w wybranym przez poszkodowanego wariantcie serwisowym, który zakłada w § 28, że w przypadku określenia w umowie ubezpieczenia wariantu serwisowego przy sumie ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uzgodnionych uprzednio z pozwanym kosztów i sposobów naprawy w oparciu m. in. o średnią stawkę za roboczogodzinę ustaloną w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy działające na terenie miejsca naprawy pojazdu. Zgodnie natomiast z § 25 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia o symbolu (...) (...) w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z pozwanym, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wartość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 33 ust. 2.

Pozwany wskazał, że wobec powyższego dokonał w oparciu o przedłożony kosztorys weryfikacji kosztów naprawy przede wszystkim obniżając stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych do kwoty 120/125 złotych i wypłacił odszkodowanie w łącznej kwocie 8 573,89 złotych brutto. Pozwany zakwestionował również, ażeby stawka zastosowana przez warsztat naprawczy była stawką średnią za jedną roboczogodzinę w regionie w warsztatach o porównywalnej jakości, uznając ją za zawyżoną i nie stanowiącą ekwiwalentu świadczonej usługi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 kwietnia 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do E. G..

W dniu zdarzenia przedmiotowy pojazd objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem autocasco, na mocy umowy zawartej z (...) spółką akcyjną z siedzibą w S.. Integralną częścią umowy były ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o numerze (...) (...). Umowa ubezpieczenia zawarta została w wariantcie serwisowym, a sumę ubezpieczenia określono w wartości brutto.

niesporne, a nadto: polisa – k. 139 akt, ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)) – k. 145-194 akt

Zgodnie z § 28 ustęp 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)), w przypadku określenia w umowie ubezpieczenia wariantu serwisowego przy sumie ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z (...) kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy, z zastosowaniem: norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A., średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu oraz cen części i materiałów producenta pojazdu ujętych w systemie A..

Stosownie natomiast do § 28 ustęp 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)) w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z

(...), koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wartość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 33 ust. 2.

ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia(...)należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...)(...)) – k. 145-194 akt

E. G. zleciła naprawę uszkodzonego pojazdu zakładowi naprawczemu prowadzonemu przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.. Strony ustaliły stawkę za jedną roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych w kwocie 183 złotych netto oraz za jedną roboczogodzinę prac lakierniczych w kwocie 183 złotych netto.

W dniu 25 kwietnia 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wystawił E. G. fakturę numer (...) tytułem naprawy pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na kwotę 10 070,79 złotych brutto.

zlecenie naprawy pojazdu – k. 203 akt, faktura – k. 204-205 akt, zweryfikowana kalkulacja naprawy – k. 206-210 akt, protokół szkody w pojeździe – k. 211-212 akt

W dniu 12 kwietnia 2018 roku E. G. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. umowę o przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanej przysługującej jej z tytułu odszkodowania w związku z naprawą pojazdu m marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w celu pokrycia kosztów naprawy tego pojazdu.

W dniu 25 kwietnia 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę zlecenia oraz w jej wykonaniu – umowę o powierniczy przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanej z tytułu odszkodowania w związku z naprawą pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

umowa o przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanego – k. 213 akt, umowa o powierniczy przelew wierzytelności – k. 215 akt, zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności – k. 214 akt, pełnomocnictwo – k. 220 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w S. tytułem odszkodowania wypłacił kwotę 8 573,89 złotych po weryfikacji faktury wystawionej przez warsztat naprawczy w zakresie stawek za roboczogodzinę ze stawki w kwocie 183/183 złotych netto do stawki w kwocie 120/125 złotych netto.

niesporne, a nadto: zweryfikowana kalkulacja naprawy – k. 206-210 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 27 marca 2019 roku Sąd oddalił wniosek o zobowiązanie wskazanych przez powoda podmiotów do przedłożenia cenników usług zawierających stosowane przez nie stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych mając na uwadze, że pozwany przedłożył

zestawienie stawek stosowanych przez te podmioty (k. 224 akt). Jednocześnie zestawienie to nie mogło stanowić dowodu na wysokość stawek stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy działających na terenie miejsca naprawy pojazdu (§ 28 ogólnych warunków ubezpieczenia), powód w żaden sposób nie wykazał bowiem, że wskazane przez niego zakłady naprawcze są tej samej kategorii, co zakład naprawczy dokonujący naprawy pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) prowadzony przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., a nadto dotyczy ono wybranych przez powoda podmiotów, co przemawia za przyjęciem, iż powód przedstawił jedynie te cenniki usług naprawczych, które stanowiły poparcie jego twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za prace naprawcze stosowane przez inne podmioty tej samej kategorii w okresie likwidacji przedmiotowej szkody.

Sąd oddalił również wniosek pozwanego o zobowiązanie zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. do przedłożenia ksiąg rachunkowych w zakresie ewidencji sprzedaży VAT, faktur wykazanych w ewidencji sprzedaży VAT i wykazu usług objętych ewidencją VAT z adnotacją określającą, które z usług naprawy pojazdu były finansowane przez ubezpieczycieli na podstawie przelewu wierzytelności, a które nie były w ten sposób finansowane, albowiem okoliczności te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, w kwestii spornej – wysokości kosztów naprawy pojazdu, w tym wysokości stawek za prace naprawcze, rozstrzygające były bowiem jedynie zapisy umowy ubezpieczenia autocasco łączące poszkodowaną z ubezpieczycielem co do sposobu ustalania wysokości odszkodowania. Z tych względów Sąd oddalił również wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków – osób uprawnionych do reprezentowania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na okoliczność sposobu ustalenia stawki za prace naprawcze, Sąd miał przy tym na uwadze, że okoliczność, w jaki sposób zakład naprawczy ustala wysokość stosowanej przez niego stawki pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, istotne bowiem pozostaje to, czy skalkulowana przez zakład naprawczy stawka jest stawką stosowaną również przez inne zakłady naprawcze tej kategorii funkcjonujące na danym obszarze, zgodnie z zapisami umowy.

Sąd nie dopuścił i nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego sądowego, gdyż powód cofnął przedmiotowy wniosek dowodowy, zaś w odniesieniu do tezy dowodowej pozwanego – pozwany, mimo zobowiązania Sądu, nie uścił zaliczki na poczet ewentualnego wynagrodzenia biegłego sądowego, stąd też Sąd w tym zakresie zgłoszony przez pozwanego wniosek oddalił (na rozprawie w dniu 27 marca 2019 roku).

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 1 496,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 10 maja 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, tytułem pozostałej części odszkodowania za szkodę w pojeździe marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 10 kwietnia 2018 roku.

Niesporny był między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę, zawarcie umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco (w wariantcie serwisowym i przy sumie ubezpieczenia w wartości brutto), co do zasady umownej odpowiedzialności pozwanego oraz zakres powstałych w wyniku kolizji drogowej uszkodzeń przedmiotowego pojazdu oraz dokonanej naprawy, a także legitymacja procesowa powoda. Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości należnego od pozwanego odszkodowania z umowy ubezpieczenia autocasco wobec zweryfikowania przez pozwanego zastosowanych przez warsztat naprawczy stawek za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, co jednoznacznie wynika z przedłożonej zweryfikowanej kalkulacji naprawy (k. 206-209 akt).

W przedmiotowej sprawie wskazać należy, że strona powodowa dochodzone pozwem roszczenie wywodziła z umowy ubezpieczenia autocasco, której integralną część stanowiły ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia(...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)), w których określony został szczegółowo sposób ustalenia wysokości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, w szczególności w odniesieniu do stawki za roboczogodzinę. O ile więc strony

umowy o dzieło (zlecenia naprawy) związane były postanowieniami umowy przewidującymi zastosowanie stawki za prace naprawcze w kwocie 183/183 złotych netto, o tyle pozwany nie był stroną tejże umowy, a zatem jej postanowienia go nie wiążą. Pozwany jest natomiast związany postanowieniami umowy ubezpieczenia, w tym regulacją zawartą w ogólnych warunkach ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...)(...)).

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, przy czym przy ubezpieczeniu majątkowym, a takim jest ubezpieczenie autocasco, sprowadza się to do zapłaty określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Sposób ustalania wysokości świadczenia oraz wypłaty odszkodowania uregulowany był, jak już wskazano powyżej, w ogólnych warunkach ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...)(...), które stanowiły podstawę wzajemnych praw i obowiązków stron umowy, tj. poszkodowanego oraz pozwanego.

Zgodnie z § 28 ustęp 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...)(...)), w przypadku określenia w umowie ubezpieczenia wariantu serwisowego przy sumie ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z (...) kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy, z zastosowaniem: norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A., średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu oraz cen części i materiałów producenta pojazdu ujętych w systemie A..

Stosownie natomiast do § 28 ustęp 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...)(...)) w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z (...), koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wartość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 33 ust. 2.

W niniejszej sprawie poszkodowana E. G. – poprzednik prawny powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., dokonała naprawy uszkodzonego pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w warsztacie naprawczym prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. przy zastosowaniu stawek za roboczogodzinę usług blacharsko – mechanicznych i lakierniczych w kwocie odpowiednio 183/183 złotych netto za roboczogodzinę tych prac.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwym jest, że pozwany ubezpieczyciel nie zaakceptował stawek obowiązujących w zakładzie naprawczym prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., skoro ustalając wysokość należnego odszkodowania dokonał ich weryfikacji. Powód nie wykazał przy tym, ażeby nie tylko zakres naprawy i koszty materiałów (które nie są w sprawie sporne), ale także owe stawki stosowane przez zakład naprawczy były z ubezpieczycielem „uzgodnione” w rozumieniu zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...)(...)), nie sposób utożsamiać bowiem uzgodnienia z samym faktem przedstawienia ubezpieczycielowi kalkulacji wystawionej przez warsztat naprawczy. Nie można także oczekiwać od ubezpieczyciela pokrycia kosztów naprawy wyliczonego w oparciu o stawki w dowolnej wysokości, niezależnie od

postanowień umowy ubezpieczenia łączącej go z poszkodowanym. Obowiązek pokrycia pełnych kosztów naprawy spoczywa niewątpliwie na właścicielce uszkodzonego pojazdu, skoro dokonując zlecenia naprawy zgodziła się na stawki w kwestionowanej przez pozwanego wysokości.

W powyższej sytuacji znajdzie zatem zastosowanie § 28 ustęp 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)), zgodnie z którym w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestia, koszty naprawy podlegają weryfikacji do m. in. średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych.

Jak wynika z zawartej w art. 805 k.c. definicji kodeksowej zobowiązanie ubezpieczyciela dotyczy spełnienia określonego świadczenia. Zwrot ten oznacza, iż treść umowy powinna określać co najmniej sposób ustalenia świadczenia odszkodowawczego w taki sposób, ażeby w chwili zajścia wypadku objętego ubezpieczeniem możliwe było obiektywne zweryfikowanie wysokości odszkodowania bez odwoływania się do swobodnego uznania jednej ze stron, a w szczególności swobodnego uznania strony zobowiązanej do świadczenia.

W przedmiotowej sprawie postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...)należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)) nie spełniają wskazanego wyżej kryterium. Ogólnikowo sformułowane postanowienia zawarte w § 28 ustęp 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia(...)należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)) mówiące o ustalaniu kosztu robocizny w oparciu o „średnią stawkę za roboczogodzinę stosowaną przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu”, czy też postanowienia zawarte w § 28 ustęp 4 tego dokumentu mówiące o ustalaniu kosztu robocizny według „średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego”, nie dają żadnej podstawy do wskazania sposobu obliczania takiej stawki, który dałby się ująć w ramy obiektywnie weryfikowalnej metodologii ustalania stawki za roboczogodzinę będącej podstawą kalkulacji odszkodowania. Tym bardziej zapisy takie nie mogą być podstawą do jednostronnych i arbitralnych ustaleń pozwanego zmierzających do ustalenia wyliczenia odszkodowania ubezpieczeniowego.

W niniejszej sprawie jednakże, z uwagi na brak uzgodnień kosztów naprawy z pozwanym, ustalenie wysokości odszkodowania bez wątplenia opierać się będzie na zasadach określonych w § 28 ustęp 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...)należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)), przy czym zważyć należy, że podniesiona powyżej ogólnikowość odnosząca się do wysokości stawek za prace naprawcze, czy też brak precyzji w metodologii jej określenia (nie wskazano np. ile zakładów naprawczych podlegać ma badaniu do ustalenia owej średniej arytmetycznej), pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia(...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)) stawka ta w żadnym przypadku nie może przekroczyć kwoty 100 złotych brutto.

Powyższe zaś oznacza, że poszkodowana E. G. godziła się w przypadku dokonania naprawy bez uzgodnień zakresu i kosztów z pozwanym, że maksymalną stawkę, jaką uwzględni pozwany w kalkulacji odszkodowania będzie kwota 100 złotych brutto za prace naprawcze. W przedmiotowej sprawie pozwany zastosował wprawdzie stawkę wyższą, tj. w kwocie 120/125 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, przy tym nie zmienia to podstawy ustalenia wysokości odszkodowania, co czyni żądanie powoda domagania się wypłaty odszkodowania ustalonego według stawki w kwocie 183/183 złotych netto za godzinę prac naprawczych niezasadnym.

Nie ma bowiem w tym przypadku znaczenia stawka przyjęta w zleceniu naprawy, chociażby była stawką rynkową, ale stawka, na jaką umówiły się strony umowy ubezpieczenia autocasco, a stawka ta – zgodnie z postanowieniami umowy – nie może być wyższa niż 100 złotych brutto w przypadku gdy naprawa odbywała się – tak jak w tym przypadku – bez uzgodnień co do ich wysokości. Skoro w umowie podano konkretną kwotę jako maksymalną stawkę za roboczogodzinę prac naprawczych, jaką ubezpieczyciel zgodził się pokryć (100 złotych brutto), to zważywszy, że naprawę przeprowadzono bez uprzedniego uzgodnienia jej kosztów z pozwanym, powód nie ma podstaw do domagania się zapłaty stawki wyższej.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie zdołał wykazać, że zasadnym jest ustalenie wysokości odszkodowania za szkodę w pojeździe marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynikającą ze zdarzenia z dnia 10 kwietnia 2018 roku przy uwzględnieniu stawek zastosowanych przez zakład dokonujący naprawy, tj. w kwocie 183/183 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, wskutek czego powództwo podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 805 k.c. w zw. z § 28 ustęp 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (...) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...) (...)) w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., zasądając od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanego – jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 6 złotych tytułem zwrotu opłaty notarialnej za poświadczenie pełnomocnictwa. Pozostałymi kosztami procesu Sąd obciążył powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 14 kwietnia 2019 roku